

Udvalgets Betænkning i denne Anledning. Spørgsmaalet kan jo desuden paa en Maade henregnes til Principspørgsmaalene i Sagen.

Ordføreren: Hvad jeg havde at sige var fornemmelig, at der i Udvalget ikke har været deelte Meninger med Hensyn til denne Gjenstand, uden forsaavidt enkelte Medlemmer af Udvalget have været tilbøielige til at gaae endnu videre, navnlig ved at bibeholde den hele Alderstillsøgsfum. Det er jo meget forklarligt, at Ministeriet efter Stændernes Udtalelser i sin Tid kan have havt Betænkelse ved at foreslaae en Pensionsberettigelse, og man kan jo vistnok antage, at der i denne Henseende i disse Udtalelser har været et Slags Modvægt imod Ministeriets Tilbøielighed til at gjøre saameget som muligt for disse Bestillingsmænd; men, hvad jeg dog maatte gjøre opmærksom paa, er, at efter Udvalgets Formening komme disse Betjente dog i en noget anden Stilling end de tidligere have været. Denne Udvalgets Formening er ogsaa bestyrket ved den høitærede Finantsministers Udtalelse ved Forelæggelsen af Lovudkastet. Jeg maatte maaffee tillade mig at oplæse disse Par Ord. Han yttrede nemlig, at, „som Forholdene i Fremtiden ville stille sig; bliver der en mindre Forskjel i Henseende til den Embedsdygtighed, der udfordres til de laveste Betjeninge, og deres, der staae dem nærmest, Controllørens, end der hidtil har fundet Sted mellem Controllørclassen og de adeles underordnede Soldbetjente“. Det er et Hensyn, som ganske vist i Udvalget har været gjort gjældende. Det er dog fornemmelig med Hensyn til administrative Banffeligheder og Betænkelse, at den høitærede Finantsminister ikke tør gaae ind paa Udvalgets Forslag. Det er en Selvfølge, at Udvalget nærmere vil conferere om og overveie det Forslag, som den høitærede Finantsminister har henstillet til Thinget; men for at tage det under Overveieelse maa jeg dog tillade mig at udbede mig nogle Oplysninger af den høitærede Finantsminister med Hensyn til dets Udstrækning. Der staaer i Udkastet: „Pensionsberettigelse kan Kongen endvidere som Belønning tilstaae indtil et Antal af 100.“ Den høitærede Finantsminister har foreslaaet det

udvidet til 200. Men, hvad Udvalget dog maatte ønske at vide, det er, om det derved tilfugtes, at bestandig et Antal af 100 efter Udkastet ere pensionsberettigede, og om, som en Følge deraf, ved Forandringen bestandig et Antal af 200 skulle være pensionsberettigede. Det gjør, som det ærede Thing vil bemærke, en væsentlig Forskjel i Sagens Realitet og dens praktiske Følger. Med Hensyn til de administrative Betænkelse, som den høitærede Finantsminister har, maa jeg tillige bede oplyst — hvis den høitærede Finantsminister for Diebliffet dertil seer sig istand — om det ofte har været Tilfældet, at Soldbetjente, saaledes som de nu ere ansatte, ere blevne afskedigede efter saa Aars Forløb paa Grund af, at vedkommende overordnede Embedsmænd ikke have været tilfredse med dem. Jeg turde dernæst spørge, om Constitutioner, saaledes som tidligere har fundet Sted, kunde være en Maade at undgaae denne Betænkelse paa, og endelig turde jeg, inden jeg sætter mig, bede den høitærede Finantsminister tillige, i Genhold til, hvad den ærede sidste Læser yttrede, oplyse Thinget om, hvorvidt der er overveieende Grunde til at bibeholde de lavere Lønninger, som jeg i mit første Foredrag omtalte, og som den ærede sidste Læser har sigtet til.

Finantsministeren: Hvad for det første det Spørgsmaal angaaer, som den ærede Ordfører sidst berørte, og som jeg oversaae at besvare i mit første Foredrag, da skal jeg bemærke, at, naar det er fundet tvivlsomt, om det ikke maatte være betænkeligt at lade Oppebørselscontrollørene staae paa saa lav en Indtægt, som der er foreslaaet, af 6 eller 800 Rbd., saa maa jeg for det første bede erindre, at de Oppebørselscontrollører, som ere ansatte med 600 Rbd., have rigtignok meget lidt af Oppebørselsmænds Charakter ved sig. Det er vel fuldkommen correct, at de ere kaldte Oppebørselscontrollører, men mange af dem have ikke 100 Rbd. Oppebørsler hele Aaret igjennem. Det er f. Ex. Tilfældet, at man for at lette Communicationsforholdene heri Landet, der som bekendt ere af en ganske særegen Bessaffenhed, hyppigt finder sig foranlediget til — og det er navnlig skeet i de senere Aar — at tillægge en